

Αριθμός 4243/2014

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ Ε΄

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 9 Μαρτίου 2011, με την εξής σύνθεση: Κ. Μενουδάκος, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του Ε΄ Τμήματος, Χρ. Ράμμος, Αικ. Σακελλαροπούλου, Μ. Γκορτζολίδου, Αντ. Ντέμσιας, Σύμβουλοι, Χρ. Λιάκουρας, Χρ. Παπανικολάου, Πάρεδροι. Γραμματέας η Ε. Δασκαλάκη.

Για να δικάσει την από 20 Μαρτίου 2008 αίτηση:

των: 1) Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Δυτικής Αττικής και ήδη Περιφέρειας Αττικής, η οποία παρέστη με την δικηγόρο Αγγελική Χαροκόπου (Α.Μ. 1280 ΔΣ Πειραιώς), που την διόρισε με απόφαση της Νομαρχιακής Επιτροπής Οικονομικών και Διοίκησης, Σχεδιασμού και Προγραμματισμού και 2) Δήμου Ελευσίνας, ο οποίος παρέστη με την ίδια πιο πάνω δικηγόρο Αγγελική Χαροκόπου, που την διόρισε με απόφαση της Δημαρχιακής του Επιτροπής,

κατά των: 1) Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, 2) Υπουργού Ανάπτυξης, οι οποίοι παρέστησαν με τον Κωνσταντίνο Βαρδακαστάνη, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και 3) Υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής, ο οποίος παρέστη με τον Π. Παπαδάκη, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους,

και κατά των παρεμβαινουσών: 1) Ανώνυμης Εταιρείας με την επωνυμία «ΧΑΛΥΒΟΥΡΓΙΚΗ Α.Ε.», που εδρεύει στην Ελευσίνα (20^ο χιλιόμετρο της Νέας Εθνικής Οδού Αθηνών - Κορίνθου), η οποία παρέστη με τον δικηγόρο Δημήτριο Μέλισσα (Α.Μ. 17368), που τον διόρισε με πληρεξούσιο και 2) Δημόσιας Επιχείρησης Ηλεκτρισμού Α.Ε. (Δ.Ε.Η. Α.Ε.),

που εδρεύει στην Αθήνα (Χαλκοκονδύλη 30), η οποία δεν παρέστη.

Με την αίτηση αυτή η αιτούσα Περιφέρεια επιδιώκει να ακυρωθεί η υπ' αριθμ. 121678/9.1.2008 απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, Ανάπτυξης και Εμπορικής Ναυτιλίας και κάθε άλλη σχετική πράξη ή παράλειψη της Διοικήσεως.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως του εισηγητή, Συμβούλου Χρ. Ράμμου.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε την πληρεξουσία των αιτούντων, η οποία ανέπτυξε και προφορικά τους προβαλλόμενους λόγους ακυρώσεως και ζήτησε να γίνει δεκτή η αίτηση, τον πληρεξούσιο της παρεμβαίνουσας εταιρείας που παρέστη και τους αντιπροσώπους των Υπουργών, οι οποίοι ζήτησαν την απόρριψή της.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου κ α ι

Α φ ο ύ μ ε λ έ τ η σ ε τ α σ χ ε τ ι κ ά έ γ γ ρ α φ α

Σ κ έ φ θ η κ ε κ α τ ά τ ο Ν ό μ ο

1. Επειδή οι αιτούντες οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης απαλλάσσονται από την υποχρέωση καταβολής παραβόλου σύμφωνα με το άρθρο 36 παρ. 1 του π. δ. 18/1989 (Α' 8), όπως ίσχυε κατά την κατάθεση της κρινόμενης αίτησης. Επομένως, το παράβολο που καταβλήθηκε (αριθ. εντύπου παραβόλου Δημοσίου σειράς Α 1457515, 1911394/2008) πρέπει να επιστραφεί στους αιτούντες, ανεξάρτητα από την έκβαση της δίκης.

2. Επειδή, με την αίτηση αυτή, όπως συμπληρώνεται με το από 20.9.2010 δικόγραφο προσθέτων λόγων, οι αιτούντες Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Ανατολικής Αττικής [στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις της οποίας υπεισήλθε από 1.1.2011 ως οργανισμός τοπικής αυτοδιοικήσεως δευτέρου βαθμού η Περιφέρεια Αττικής χωρίς άλλη διατύπωση (βλ. άρθρα 3 παρ. 1, 3 περ. θ', 114 παρ. 4 και 283 παρ. 2 του ν. 3852/2010, ΦΕΚ Α' 87)] και ο Δήμος Ελευσίνας, ζητούν παραδεκτώς την ακύρωση της υπ' αριθ. 121678/9.1.2008 κοινής απόφασης των Υπουργών ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. (ήδη

./.

Υπ. Π.Ε.Κ.Α = Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής), Ανάπτυξης και Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής, με την οποία εγκρίθηκαν οι περιβαλλοντικοί όροι κατασκευής και λειτουργίας σταθμού παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας ισχύος 880 Mwe της "Χαλυβουργική Α.Ε.". σε θέση που βρίσκεται εντός των ορίων της περιφέρειάς τους. Παραδεκτώς ομοδικούν οι αιτούντες, εφόσον προβάλλουν κοινούς λόγους ακυρώσεως ερειδόμενους επί της αυτής πραγματικής και νομικής βάσεως.

3. Επειδή, στη δίκη παρεμβαίνει με πρόδηλο έννομο συμφέρον, υπέρ του κύρους της προσβαλλόμενης πράξεως, η εταιρεία "Χαλυβουργική Α.Ε.", στην οποία έχει δοθεί η οικεία άδεια σταθμού παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας. Επίσης, στην δίκη παρενέβη υπέρ του κύρους της προσβαλλόμενης πράξεως και η εταιρεία "ΔΕΗ ΑΕ". Η τελευταία όμως αυτή παρέμβαση πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη (σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 27 παρ. 2 του π.δ/τος 18/1989 - ΦΕΚ 8 Α'), διότι κατά την επ' ακροατηρίου διαδικασία η εν λόγω εταιρεία δεν παρέστη δια πληρεξουσίου δικηγόρου και δεν εμφανίσθηκε νόμιμος εκπρόσωπός της για να εγκρίνει την για λογαριασμό της άσκηση της παρεμβάσεως, ενώ, τέλος, δεν προσκομίσθηκε ούτε ειδικό συμβολαιογραφικό πληρεξούσιο προς τον υπογράφοντα την παρέμβαση δικηγόρο.

4. Επειδή, στις 4.3.2011, ήτοι 5 ημέρες προ της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της υποθέσεως, η αιτούσα κατέθεσε δικόγραφο προσθέτων λόγων ακυρώσεως. Το δικόγραφο όμως αυτό πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο, δεδομένου ότι κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 25 παρ. 1 του μνημονευθέντος π.δ/τος 18/1989, το δικόγραφο προσθέτων λόγων επιβάλλεται επί ποινή απαραδέκτου να κατατίθεται δέκα πέντε τουλάχιστον πλήρεις ημέρες πριν από την συζήτηση της υποθέσεως.

5. Επειδή, με την υπ' αριθ. Α.Π./Δ5/ΗΛ/Γ/Φ28/287/2876/79Π/20.2.2007 απόφαση του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Ανάπτυξης τροποποιήθηκε προγενέστερη (υπ' αριθ. Α.Π. Δ5/ΗΛ/Γ/Φ28/870/79Π/7.2.

2006) αρχική άδεια παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, που είχε εκδοθεί επ' ονόματι της εταιρείας «Χαλυβουργική Α.Ε.». Με την αρχική αυτή απόφαση είχε χορηγηθεί άδεια παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από μονάδα συνδυασμένου κύκλου φυσικού αερίου συνολικής ισχύος 824 MW, εντός οικοπέδου 150 στρεμμάτων ιδιοκτησίας της «Χαλυβουργικής Α.Ε.» στην περιοχή Ελευσίνας Νομού Αττικής, εντός των εγκαταστάσεων της εταιρείας. Η τροποποίηση αφορούσε την ισχύ, το εμβαδόν του γηπέδου εγκαταστάσεως και τον όρο σχετικό με το εναλλακτικό καύσιμο. Στην συνέχεια εγκρίθηκε η Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΜΠΕ) που υπέβαλε η πρώτη παρεμβαίνουσα στην Δ/ση ΕΑΡΘ του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. στις 27.2.2006 και εξεδόθη η ήδη προσβαλλόμενη με την υπό κρίση αίτηση ακυρώσεως υπ' αριθ. πρωτ. 121678/9.1.2008 κοινή απόφαση Υπουργών ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε., Ανάπτυξης και Εμπορικής Ναυτιλίας, με την οποία εγκρίθηκαν περιβαλλοντικοί όροι κατασκευής και λειτουργίας σταθμού παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας ισχύος 880 MWe της «ΧΑΛΥΒΟΥΡΓΙΚΗ Α.Ε.», στην Ελευσίνα Νομού Αττικής.

6. Επειδή, προβάλλεται, κατ' αρχάς ότι η προσβαλλόμενη απόφαση έχει εκδοθεί κατά παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας, συνιστάμενη στη μη αποστολή του φακέλου της Μ.Π.Ε. στις υπηρεσίες όλων των συναρμόδιων για την έκδοσή της υπουργείων και δη σε αυτές του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, κατά παράβαση του άρθρου 4 παρ. 2 της Κ.Υ.Α. Η.Π.11014/703/Φ104/2003 [“Διαδικασία Προκαταρκτικής Περιβαλλοντικής Εκτίμησης και Αξιολόγησης (Π.Π.Ε.Α.) και Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων (Ε.Π.Ο.)” - Β' 332] Κοινής Υπουργικής Απόφασης των Υπουργών Εσωτερικών, Οικονομίας και Οικονομικών και Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης.

7. Επειδή, στη διάταξη αυτή ορίζεται ότι: «2. Η αρμόδια υπηρεσία Περ/ντος του ΥΠΕΧΩΔΕ αφού εξετάσει τον φάκελο και διαπιστώσει ότι είναι πλήρης πριν προβεί στην έκδοση απόφασης έγκρισης Περ/κών Όρων και εφόσον το κρίνει σκόπιμο τον διαβιβάζει εντός 10 ημερών από την

./.

υποβολή του στα κατά περίπτωση συναρμόδια Υπουργεία, και φορείς, στους Οργανισμούς Αθήνας ή Θεσσαλονίκης κατά περίπτωση, ή στους Οργανισμούς του άρθρου 3 του Ν. 2508/1997, εφόσον αυτοί έχουν συσταθεί καθώς και στη Δ/ση Χωροταξίας του ΥΠΕΧΩΔΕ για να εκφράσουν τυχόν παρατηρήσεις επί του περιεχομένου του. Επίσης ο φάκελος διαβιβάζεται και στο οικείο ή στα οικεία Νομαρχιακά Συμβούλια για δημοσιοποίηση του φακέλου της ΜΠΕ και γνωμοδότηση σύμφωνα με το άρθρο 5 του Ν. 1650/1986, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 3 του Ν. 3010/2002.». Η τελευταία αυτή διάταξη, όπως ίσχυε κατά την έκδοση της προσβαλλομένης, ορίζει ότι : «Η αρμόδια αρχή πριν από τη χορήγηση της έγκρισης περιβαλλοντικών όρων ξεκινά τη διαδικασία δημοσιοποίησης με τη διαβίβαση στο οικείο Νομαρχιακό Συμβούλιο φακέλου με τη Μ.Π.Ε. και τα απαιτούμενα συνοδευτικά της στοιχεία, καθώς και τη γνωμοδότηση της Διοίκησης για την προκαταρκτική περιβαλλοντική εκτίμηση και αξιολόγηση επί της Προμελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (Π.Π.Ε.) που υποβλήθηκε, όπου απαιτείται. Το Νομαρχιακό Συμβούλιο, πριν γνωμοδοτήσει επί του περιεχομένου του φακέλου της Μ.Π.Ε., υποχρεούται να θέτει στη διάθεση του κοινού και των φορέων εκπροσώπησης του το φάκελο για να εκφράσουν τη γνώμη τους. Η διαδικασία και ο τρόπος ενημέρωσης και συμμετοχής του κοινού καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης. Με την ανωτέρω απόφαση μπορεί να καθορίζεται και άλλο όργανο ή υπηρεσία, το οποίο θέτει στη διάθεση του κοινού και των φορέων εκπροσώπησης του το φάκελο για να εκφράσουν τη γνώμη τους. 3. Οι αποφάσεις που αφορούν στην έγκριση περιβαλλοντικών όρων, για έργα πρώτης και δεύτερης κατηγορίας, καθώς και οι γνωμοδοτήσεις της Διοίκησης για την προκαταρκτική περιβαλλοντική εκτίμηση και αξιολόγηση επί των υποβαλλόμενων Π.Π.Ε., διαβιβάζονται στο οικείο ή στα οικεία νομαρχιακά συμβούλια προκειμένου να λάβουν γνώση και να ενημερώσουν τους πολίτες και τους φορείς εκπροσώπησης τους. Η διαδι-

κασία ενημέρωσης των πολιτών καθορίζεται με την απόφαση της προηγούμενης παραγράφου.» Από τη πρώτη διάταξη (4 παρ. 2 της Κ.Υ.Α.) συνάγεται ότι τόσο η εκτίμηση της ανάγκης υποβολής παρατηρήσεων από τις αρμόδιες υπηρεσίες στην, κατά τα λοιπά πλήρη, Μ.Π.Ε. όσο και το ποιες υπηρεσίες είναι σκόπιμο να προβούν στη διατύπωσή τους ανάγεται στη διακριτική ευχέρεια της αρμόδιας υπηρεσίας Περιβάλλοντος του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. και, ως εκ τούτου, με το πρώτο εδάφιο του άρθρου 4 παρ. 2 της ανωτέρω Κ.Υ.Α. δεν θεσπίζεται ουσιώδης τύπος της διαδικασίας, όπως αβασίμως προβάλλουν οι αιτούσες. Αντίθετα, η προβλεπόμενη από τις διατάξεις δημοσιοποίηση της μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων έχει ως στόχο την ενημέρωση των ενδιαφερομένων και την παροχή σε αυτούς της δυνατότητας υποβολής τεκμηριωμένων προτάσεων ώστε να καταστεί δυνατή η επιλογή των βελτίστων λύσεων. Για τον λόγο αυτό, η δημοσιοποίηση της Μ.Π.Ε. [και όχι η αποστολή στις συναρμόδιες υπηρεσίες] αποτελεί ουσιώδη τύπο για την έκδοση της απόφασης έγκρισης των περιβαλλοντικών όρων, η παράλειψη τήρησης του οποίου επιφέρει ακυρότητα της εν λόγω απόφασης (πρβλ. ΣτΕ 970/2007 7μ). Εξάλλου, όπως προκύπτει από το 8221/Λ 14/01/08/9.1.2008 έγγραφο του ΥΕΝ προς την Δ.Ε.Α.Ρ.Θ. του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. και τα μνημονευόμενα σε αυτό έγγραφα, ο φάκελος της Μ.Π.Ε. εστάλη πριν από την έκδοση της προσβαλλόμενης πράξης και στο Υπουργείο αυτό, προκειμένου οι αρμόδιες υπηρεσίες του να διατυπώσουν τις παρατηρήσεις τους ως προς τους αναγκαίους περιβαλλοντικούς όρους που πρέπει να διέπουν την κατασκευή και λειτουργία του υποθαλάσσιου αγωγού ψύξης του σταθμού. Επομένως, ο εξεταζόμενος λόγος ακυρώσεως, έτσι όπως προβάλλεται, είναι απορριπτέος ως αβάσιμος.

8. Επειδή, προβάλλεται ακολούθως ότι κατά παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας η ίδια Διεύθυνση Περιβάλλοντος του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. δεν απέστειλε στη Ν.Α. Δυτικής Αττικής για δημοσιοποίηση: α) το υπ' αριθμ. 121929/30.11.2006 έγγραφο της πρώτης παρεμβαίνουσας, στο

./.

οποίο περιέχονταν οι παρατηρήσεις της επί της γνωμοδότησεως της Ν.Α. επί της Μ.Π.Ε. και β) το υπ' αριθμ. 141117/27.02.2007 έγγραφο της πρώτης παρεμβαίνουσας προς τη Διεύθυνση ΕΑΡΘ για την τροποποίηση της άδειας παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας ως προς την ισχύ της εγκατάστασης.

9. Επειδή, στο άρθρο 4 παρ. 1 και 2 του ν. 1650/1986 ("Για την προστασία του περιβάλλοντος" - ΦΕΚ 160Α) - όπως ίσχυε κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλόμενης πράξεως - ορίζονται τα ακόλουθα: "Έγκριση περιβαλλοντικών όρων. 1.α. Για την πραγματοποίηση νέων έργων ή δραστηριοτήτων ή τη μετεγκατάσταση υφισταμένων, τα οποία έχουν καταταγεί στις κατηγορίες που προβλέπονται στο προηγούμενο άρθρο, απαιτείται η έγκριση όρων για την προστασία του περιβάλλοντος. Έγκριση όρων για την προστασία του περιβάλλοντος απαιτείται επίσης για την επέκταση, την τροποποίηση ή και τον εκσυγχρονισμό υφιστάμενων έργων ή δραστηριοτήτων, που έχουν καταταγεί στις παραπάνω κατηγορίες, εφόσον επέρχονται ουσιαστικές διαφοροποιήσεις σε σχέση με τις επιπτώσεις τους στο περιβάλλον. β. Με την απόφαση έγκρισης περιβαλλοντικών όρων η Διοίκηση επιβάλλει προϋποθέσεις, όρους, περιορισμούς και διαφοροποιήσεις για την πραγματοποίηση του έργου ή της δραστηριότητας, ιδίως ως προς τη θέση, το μέγεθος, το είδος, την εφαρμοζόμενη τεχνολογία και τα γενικά τεχνικά χαρακτηριστικά. γ. Η απόφαση έγκρισης περιβαλλοντικών όρων αποτελεί προϋπόθεση για την έκδοση των διοικητικών πράξεων που απαιτούνται κατά περίπτωση, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις για την πραγματοποίηση του έργου ή της δραστηριότητας. δ. Για την έκδοση της απόφασης έγκρισης περιβαλλοντικών όρων πρέπει να τηρείται: δα) η διαδικασία της προκαταρκτικής περιβαλλοντικής εκτίμησης και αξιολόγησης του προτεινόμενου έργου ή δραστηριότητας, σύμφωνα με τα οριζόμενα στις παρ. 6α και 10α και η δημοσιοποίηση της θετικής γνωμοδότησης ή της αρνητικής απόφασης επί της προκαταρκτικής περιβαλλοντικής εκτίμησης της αρμόδιας αρχής, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 2 του άρ-

θρου 5. δβ) η διαδικασία υποβολής και η αξιολόγηση Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων ή Περιβαλλοντικής Έκθεσης, κατά περίπτωση, καθώς και η διαδικασία δημοσιοποίησης Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 5. 2. Για την έκδοση απόφασης έγκρισης περιβαλλοντικών όρων για έργα και δραστηριότητες της πρώτης (Α) κατηγορίας απαιτείται υποβολή Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων. Η έγκριση περιβαλλοντικών όρων γίνεται με κοινή απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και του συναρμόδιου Υπουργού. Ως συναρμόδιος θεωρείται ο αρμόδιος Υπουργός για το έργο ή τη δραστηριότητα.". Εξ άλλου, στο άρθρο 5 του αυτού ως άνω νόμου, όπως αυτό ίσχυε κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλόμενης πράξεως, ορίζονται τα ακόλουθα: " Περιεχόμενο και δημοσιότητα Μελετών Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων. 1. Η Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων περιλαμβάνει τουλάχιστον: α) Περιγραφή του έργου ή της δραστηριότητας με πληροφορίες για το χώρο εγκατάστασης, το σχεδιασμό και το μέγεθος του. β) Περιγραφή των στοιχείων του περιβάλλοντος που ενδέχεται να θιγούν σημαντικά από το προτεινόμενο έργο ή τη δραστηριότητα. γ) Εντοπισμό και αξιολόγηση των βασικών επιπτώσεων στο περιβάλλον. δ) Περιγραφή των μέτρων για την πρόληψη, μείωση ή αποκατάσταση των αρνητικών επιπτώσεων στο περιβάλλον. ε) Σύνοψη των κύριων εναλλακτικών λύσεων και υπόδειξη των κύριων λόγων της επιλογής της προτεινόμενης λύσης. στ) Απλή (μη τεχνική) περίληψη του συνόλου της μελέτης. ζ) Σύνοψη αναφορά των ενδεχόμενων δυσκολιών που προέκυψαν κατά την εκπόνηση της μελέτης. Οι προδιαγραφές και το ειδικότερο περιεχόμενο της Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων καθορίζονται με τις υπουργικές αποφάσεις που εκδίδονται κατ' εξουσιοδότηση της παρ. 10β του προηγούμενου άρθρου. 2. Η αρμόδια αρχή πριν από τη χορήγηση της έγκρισης περιβαλλοντικών όρων ξεκινά τη διαδικασία δημοσιοποίησης με τη διαβίβαση στο οικείο Νομαρχιακό Συμβούλιο φακέλου με τη Μ.Π.Ε. και τα απαιτούμενα συνοδευτικά της στοιχεία, καθώς και τη γνωμοδότηση της

Διοίκησης για την προκαταρκτική περιβαλλοντική εκτίμηση και αξιολόγηση επί της Προμελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (Π.Π.Ε.) που υποβλήθηκε, όπου απαιτείται. Το Νομαρχιακό Συμβούλιο, πριν γνωμοδοτήσει επί του περιεχομένου του φακέλου της Μ.Π.Ε., υποχρεούται να θέτει στη διάθεση του κοινού και των φορέων εκπροσώπησης του το φάκελο για να εκφράσουν τη γνώμη τους. Η διαδικασία και ο τρόπος ενημέρωσης και συμμετοχής του κοινού καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης. Με την ανωτέρω απόφαση μπορεί να καθορίζεται και άλλο όργανο ή υπηρεσία, το οποίο θέτει στη διάθεση του κοινού και των φορέων εκπροσώπησης του το φάκελο για να εκφράσουν τη γνώμη τους. 3. Οι αποφάσεις που αφορούν στην έγκριση περιβαλλοντικών όρων, για έργα πρώτης και δεύτερης κατηγορίας, καθώς και οι γνωμοδοτήσεις της Διοίκησης για την προκαταρκτική περιβαλλοντική εκτίμηση και αξιολόγηση επί των υποβαλλόμενων Π.Π.Ε., διαβιβάζονται στο οικείο ή στα οικεία νομαρχιακά συμβούλια προκειμένου να λάβουν γνώση και να ενημερώσουν τους πολίτες και τους φορείς εκπροσώπησης τους. Η διαδικασία ενημέρωσης των πολιτών καθορίζεται με την απόφαση της προηγούμενης παραγράφου". Τέλος στο άρθρο 4 της υπ' αριθ. Η.Π. 37111/2021 ("Καθορισμός τρόπου ενημέρωσης και συμμετοχής του κοινού κατά τη διαδικασία έγκρισης περιβαλλοντικών όρων των έργων και δραστηριοτήτων σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 5 του Ν. 1650/1986 όπως αντικαταστάθηκε με τις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου 3 του Ν. 3010/2002" - ΦΕΚ Β' 1391/29.9.2003) κοινής απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων ορίζονται τα ακόλουθα:" 4. Διαδικασία δημοσιοποίησης της Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (Μ.Π.Ε.) και συμμετοχής του κοινού 1. Πριν από την χορήγηση της έγκρισης περιβαλλοντικών όρων η αρμόδια Υπηρεσία Περιβάλλοντος του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. ή της οικείας Περιφέρειας στην

οποία έχει υποβληθεί ο φάκελλος με την Μ.Π.Ε. σύμφωνα με τη διαδικασία τους όρους και τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στα άρθρα 4 και 7 της 11014/703/2003 Κ.Υ.Α. διαβιβάζει αντίγραφο του μέσα σε 10 ημέρες από την υποβολή του, στο (α) οικείο (α) Νομαρχιακό (ά) Συμβούλιο (α) σύμφωνα με το άρθρο 5 (παραγ. 2) του Ν. 1650/86 όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 3 (παραγ. 2) του Ν. 3010/2002.2. Το (α) Νομαρχιακό (ά) Συμβούλιο (α) μέσα σε πέντε (5) ημέρες από την παραλαβή του παραπάνω φακέλλου προβαίνει (ουν) σε δημοσίευση σε μία τουλάχιστον τοπική εφημερίδα και σε περίπτωση έλλειψής της σε μία εφημερίδα με ευρύτερη τοπική εμβέλεια, ανακοίνωσης και πρόσκλησης του ενδιαφερόμενου κοινού για να λάβει γνώση του φακέλλου και να διατυπώσει εγγράφως απόψεις επί του περιεχομένου του, εφ' όσον το επιθυμεί. Το περιεχόμενο της ανακοίνωσης αυτής περιγράφεται στο Παράρτημα Β του άρθρου 7 της παρούσας απόφασης. Το (α) Νομαρχιακό (ά) Συμβούλιο (α) προβαίνει (ουν) παράλληλα σε ανάρτηση αντιγράφου της ως άνω ανακοίνωσης στον πίνακα Ανακοινώσεων της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης. 3. Μέσα σε προθεσμία 30 ημερών από τη δημοσίευση της ως άνω ανακοίνωσης το ενδιαφερόμενο κοινό έχει τη δυνατότητα: α. Να λάβει γνώση ολοκλήρου του περιεχομένου του φακέλλου με τη Μ.Π.Ε. και τα απαιτούμενα συνοδευτικά στοιχεία σύμφωνα με τα άρθρα 4 (παραγ. 1) και 7 (παραγ. 1) της 11014/703/2003 Κ.Υ.Α. καθώς και τη γνωμοδότηση της Διοίκησης (Π.Π.Ε.Α.). Το (α) οικείο (α) Νομαρχιακό (ά) Συμβούλιο (α) οφείλει (ουν) να θέτει στη διάθεση του ενδιαφερόμενου κοινού κάθε σχετικό στοιχείο και να παρέχει τις απαραίτητες πληροφορίες. β. Να διατυπώνει εγγράφως την γνώμη του και τις προτάσεις του, που πρέπει να είναι επαρκώς τεκμηριωμένες και να τις διαβιβάζει προς την αρμόδια σύμφωνα με την παράγραφο 1 υπηρεσία περιβάλλοντος και προς το (α) οικείο (α) Νομαρχιακό (ά) Συμβούλιο (α). 4. Μετά την παρέλευση της ανωτέρω προβλεπόμενης προθεσμίας το (α) Νομαρχιακό (ά) Συμβούλιο (α) διαβιβάζει (ουν) στην αρμόδια υπηρεσία Περιβάλλοντος του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. ή της οικείας Περιφέρειας φάκελλο ο

./.

οποίος περιλαμβάνει τις διατυπωθείσες γνώμες και προτάσεις των πολιτών και των φορέων εκπροσώπησής τους που έχουν τυχόν υποβληθεί καθώς και τη σχετική γνωμοδότησή του σύμφωνα με το άρθρο 4 του Ν. 1650/1986 όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 2 (παραγ. 2 εδ. 3) του Ν. 3010/2002. Στο φάκελλο αυτό περιλαμβάνονται και τα αποδεικτικά για την δημοσιοποίηση στοιχείων, σύμφωνα με την παράγραφο 2, όπως αποδεικτικό ανάρτησης στον πίνακα ανακοινώσεων της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης και αποκόμματα εφημερίδων, όπου έγιναν οι σχετικές δημοσιεύσεις.

10. Επειδή, από τις προαναφερθείσες διατάξεις προκύπτει ότι η Μ.Π.Ε. στην οποία στηρίζεται η έκδοση πράξεως περί εγκρίσεως περιβαλλοντικών όρων (ΕΠΟ) πρέπει, κατ' αρχήν να έχει τύχει της διαδικασίας δημοσιότητας που επιτάσσουν οι διατάξεις αυτές. Εάν, ωστόσο, μετά την δημοσιοποίηση της Μ.Π.Ε. υποβληθεί στον αρμόδιο για την έκδοση της πράξεως της ΕΠΟ νέα συμπληρωματική μελέτη, με την οποία επέρχονται επουσιώδεις τροποποιήσεις, που ανάγονται σε σημειακές βελτιώσεις και λεπτομερειακά επιμέρους θέματα μη επηρεάζοντα τις βασικές παραδοχές της όλης μελέτης, δεν απαιτείται και γι' αυτές η εκ νέου τήρηση της διαγραφόμενης από τις διατάξεις αυτές διαδικασίας δημοσιοποίησης (πρβλ. ΣτΕ 2636/2009 Ολομέλεια, 970/2007, 4575/2005).

11. Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση μετά την τήρηση της διαδικασίας δημοσιότητας της αρχικώς υποβληθείσας Μ.Π.Ε. εξεδόθησαν τα δύο έγγραφα, για τα οποία έγινε λόγος στην σκέψη 8. Ωστόσο τα δύο αυτά έγγραφα δεν συνιστούν στοιχεία επιφέροντα ουσιώδεις τροποποιήσεις στην δημοσιοποιηθείσα Μ.Π.Ε. και, επομένως, δεν χρειαζόταν και γι' αυτά η τήρηση της διαδικασίας δημοσιοποίησεως κατά τις διατάξεις των άρθρων 4 και 5 της προμνησθείσης υπ' αριθ. 37111/2021 Κ.Υ.Α. Ειδικότερα, το μεν πρώτο εξ αυτών αποτελεί απλό σχολιασμό επί των παρατηρήσεων, που η αιτούσα Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση είχε κάνει επί της υποβληθείσας μελέτης και, επομένως, δεν συνιστά καν νέο στοιχείο. Με το δεύτερο, εξ άλλου, έγγραφο προς τη Διεύθυνση ΕΑΡΘ, αναφέρεται αφενός ότι με την

προαναφερόμενη απόφαση του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Ανάπτυξης Α.Π./Δ5/ΗΛ/Γ/Φ28/287/2876/79Π/20.2.2007 τροποποιήθηκε η σχετική άδεια παραγωγής ως προς την ισχύ της εγκατάστασης του επίμαχου σταθμού παραγωγής, αυξηθείσα από 824 MW σε 880 MW, και ως προς το εμβαδόν του σταθμού που μειώθηκε από 150 σε 102,4 στρέμματα και υποστηρίζεται ότι η υποβληθείσα Μ.Π.Ε. έχει προσαρμοστεί προς τις μεταβολές αυτές, αφετέρου δε ότι μετά την υποβολή της Μ.Π.Ε. η ΡΑΕ αποφάσισε την τροποποίηση της άδειας παραγωγής ως προς το εφεδρικό καύσιμο και τη δυνατότητα διατήρησης φυσικού αερίου σε κατάσταση αποθήκευσης. Οι τροποποιήσεις αυτές δεν συνιστούν πάντως, στοιχείο επιφέρον ουσιώδη τροποποίηση της αρχικώς υποβληθείσας μελέτης, ούτε επηρεάζουν τις βασικές της παραδοχές, δοθέντος ότι δεν εμφανίζονται, κατά την κοινή πείρα, ως ουσιώδης μεταβολή των δεδομένων, στα οποία είχε στηριχθεί η μελέτη. Κατά συνέπεια, εφόσον, μάλιστα, δεν προβάλλεται από τους αιτούντες κάποιος ειδικότερος ισχυρισμός, επιστηρίζων την άποψή τους, ότι με την προσβαλλόμενη απόφαση τροποποιείται ουσιωδώς η φυσιογνωμία του σταθμού σε σχέση με τα στοιχεία και το περιεχόμενο της Μ.Π.Ε., είναι απορριπτέος ως αβάσιμος ο εξεταζόμενος λόγος ακυρώσεως.

12. Επειδή, προβάλλεται, περαιτέρω, ότι η Διοίκηση προέβη στην έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης κατ' εσφαλμένη εκτίμηση των επιπτώσεων των εν λόγω έργου και δραστηριότητας, κατά παράβαση του άρθρου 24 του Συντάγματος και δη των αρχών της αειφορίας, της αναλογικότητας, της προλήψεως και της προφυλάξεως. Ειδικότερα, ισχυρίζονται οι αιτούντες ότι δεν εκτιμήθηκαν ορθά οι επιπτώσεις από τη συνήθη αλλά και την ενδεχομένως πλημμελή λειτουργία του σταθμού παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας στο φυσικό περιβάλλον, και δη οι συγκεντρώσεις των ρύπων (διοξείδιο του άνθρακα και του αζώτου, σκόνη και αιωρούμενα σωματίδια) που θα εκπέμπονται από την καύση φυσικού αερίου και ο παραγόμενος από τη λειτουργία της εγκατάστασης θόρυβος, με συνέπεια να θί-

./.

γεται η, ήδη εξαντλημένη, φέρουσα ικανότητα της περιοχής του Θριασίου. Περαιτέρω, κατά τους ισχυρισμούς τους, δεν εκτιμήθηκε ορθά ο κίνδυνος αλλοίωσης του θαλάσσιου μετώπου (ακτή Ελευσίνας) και της φυσιογνωμίας της περιοχής από τη θέση και το μέγεθος του σταθμού. Ακόμη, προβάλλεται ότι η εγκατάσταση και λειτουργία του σταθμού άγει σε επιδείνωση των όρων διαβίωσης των κατοίκων από τις οχλούσες δραστηριότητες. Ανεξαρτήτως του ότι οι ως άνω ισχυρισμοί προβάλλονται εν μέρει αορίστως, ο πάντως, λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτέος ως αβάσιμος. Και τούτο, διότι από το περιεχόμενο της Μ.Π.Ε. προκύπτει, ότι εκτιμήθηκαν πλήρως οι επιπτώσεις από την κατασκευή και τη λειτουργία του έργου στο φυσικό και ανθρωπογενές περιβάλλον και με την προσβαλλόμενοι απόφαση επιβάλλονται οι, ενόψει των επιπτώσεων αυτών, πρόσφοροι, κατά την κρίση της Διοίκησης, περιβαλλοντικοί όροι. Ειδικότερα, προκύπτει ότι έχει ληφθεί μέριμνα ώστε η καύση φυσικού αερίου για τη λειτουργία του σταθμού να μην υπερβαίνει τα επιτρεπτά όρια διοξειδίου του άνθρακα στην ατμόσφαιρα και έχει ληφθεί μέριμνα για τις συγκεντρώσεις σε διοξείδιο του αζώτου. Στην παρ. 6.2.4. της Ε.Π.Ο. ορίζεται ότι πρέπει να τηρούνται οι οριακές τιμές εκπομπής αερίων ρύπων ανεξάρτητα από την ποιότητα του καταναλισκομένου καυσίμου. Εξάλλου, λαμβάνεται ειδική μέριμνα για την ηχομόνωση των αεριοστροβίλων με κώνο εξαγωγής και ηχομονωτικό περίβλημα (παρ. 5.4.2 ΕΠΟ), καθώς και για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος με τη χρήση φιλικών προς το περιβάλλον μεθόδων ψύξης του σταθμού (παρ. 5.10 ΕΠΟ). Σύμφωνα με την παρ. 2.2.1. της προσβαλλόμενης το όριο θορύβου στα όρια του γηπέδου ορίζεται σε 70 Db. Στην παρ. 7.1. υπάρχει πρόβλεψη για την επεξεργασία διάθεση υγρών αποβλήτων με απαγόρευσης διάχυσης στο περιβάλλον (έδαφος, υπέδαφος). Τα δε αστικά λύματα διοχετεύονται σε συγκρότημα βιολογικού καθαρισμού (παρ. 7.3.1.) Στην παράγραφο 8 ρυθμίζονται τα θέματα των στερεών αποβλήτων. Απαιτείται η λήψη αδειών από την «ΧΑΛΥΒΟΥΡΓΙΚΗ Α.Ε.» ειδικών για την διάθεση στερεών με ιδιαίτερη μνεία για τα

επικίνδυνα στερεά απόβλητα. Τέλος, υφίσταται πρόβλεψη για την απόθεση των στερεών αποβλήτων σε ειδικό χώρο. Προβλέπεται η δημιουργία σταθμού παρακολούθησης της ποιότητας της ατμόσφαιρας της ευρύτερης περιοχής του σταθμού με δαπάνες της «ΧΑΛΥΒΟΥΡΓΙΚΗΣ Α.Ε.» (9.1) (Βλ. συναφώς πέραν των προμνησθέντων όρων της ΕΠΟ και τους όρους 4.3.1, 5.2.6, 5.10, 6.6.2 και 6.7.2 της ίδιας της Μ.Π.Ε.). Εξάλλου, ο ακυρωτικός δικαστής ελέγχει μεν, ως βασικό μέσο εφαρμογής της αρχής της προλήψεως και της προφυλάξεως, την μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων, ως προς το αν ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις του νόμου ή αν το περιεχόμενό της είναι επαρκές, ώστε να παρέχεται στα αρμόδια διοικητικά όργανα η δυνατότητα αξιολόγησας των συνεπειών του έργου και εκτιμήσεως του συννόμου (ή μη) της πραγματοποιήσεώς του. η ευθεία, όμως, εκ μέρους του ακυρωτικού δικαστή αξιολόγηση των συνεπειών ορισμένου έργου και η κρίση αν η πραγματοποίησή του αντίκειται στην ως άνω αρχή, εξέρχεται των ορίων του ακυρωτικού ελέγχου, εκτός αν η κρίση αυτή μπορεί να συναχθεί από τα στοιχεία του φακέλλου βάσει των διδαγμάτων της κοινής πείρας, γεγονός που, όπως προεξετέθη, δεν συμβαίνει στην προκειμένη περίπτωση (πρβλ. ΣτΕ Ολ. 3219/2010). Ενόψει των ανωτέρω, η Μ.Π.Ε. και η ΕΠΟ παρίστανται νομίμως και επαρκώς αιτιολογημένες δεν προκύπτει δε ότι η κατασκευή και λειτουργία του σταθμού έρχεται σε ευθεία αντίθεση προς το άρθρο 24 του Συντάγματος και τις αρχές της αειφορίας, της προλήψεως και της προφυλάξεως.

13. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως (καθώς και με τους πρώτο, τρίτο και τέταρτο λόγους ακυρώσεως του δικογράφου των προσθέτων λόγων) οι αιτούσες προβάλλουν ότι η προσβαλλόμενη ΕΠΟ παρίσταται ακυρωτέα, διότι έχει εκδοθεί χωρίς να έχει προηγηθεί Προκαταρκτική Περιβαλλοντική Εκτίμηση και Αξιολόγηση (ΠΠΕΑ), κατά παράβαση των διατάξεων του άρθρου 4 του ν. 1650/1986, όπως αυτή ισχύει μετά την αντικατάστασή της με το άρθρο 2 του ν. 3010/2002 (Α' 91). Η παράλειψη εκδόσεως ΠΠΕΑ εχώρησε, εν προκειμένω, με την ρητή αιτιολογία, ότι η πε-

./.

ριοχή όπου πρόκειται να εγκατασταθεί ο σταθμός παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας έχει καθοριστεί από το ΓΠΣ Ελευσίνας ως ζώνη οχλούσας βιομηχανίας- βιοτεχνίας (ΒΙΠΕ).

14. Επειδή, στην παράγραφο 6 του άρθρου 4 του μνημονευθέντος ήδη στην σκέψη 9 ν. 1650/1986 – όπως ίσχυε κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλόμενης πράξεως- ορίζεται ότι: “α. Για νέα έργα ή δραστηριότητες ή τη μετεγκατάσταση, τον εκσυγχρονισμό, επέκταση ή τροποποίηση των υφιστάμενων της πρώτης (Α) κατηγορίας, εφόσον επέρχονται ουσιαστικές διαφοροποιήσεις σε σχέση με τις επιπτώσεις τους στο περιβάλλον, απαιτείται μαζί με την αίτηση και η υποβολή Προμελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων. ... στ. Προκαταρκτική περιβαλλοντική εκτίμηση και αξιολόγηση δεν απαιτείται στις θεσμοθετημένες βιομηχανικές περιοχές και ζώνες, στις βιοτεχνικές περιοχές και πάρκα, στις ναυπηγοεπισκευαστικές περιοχές, σύμφωνα με την ισχύουσα σχετική νομοθεσία, στις Περιοχές Οργανωμένης Ανάπτυξης Παραγωγικών Δραστηριοτήτων (Π.Ω.Α.Π.) του άρθρου 10 του Ν.2742/1999 (ΦΕΚ 207 Α) και στις περιπτώσεις που η χωροθέτηση προβλέπεται από νόμο ή εγκεκριμένο χωροταξικό ή πολεοδομικό ή ρυθμιστικό σχέδιο, στις περιοχές που εντοπίζονται κοιτάσματα μεταλλευτικών ορυκτών, βιομηχανικών ορυκτών και μαρμάρων, σύμφωνα με την περ. Α΄ της παρ. 1 του άρθρου 12 του Ν. 2837/2000 (ΦΕΚ 178 Α), καθώς και στις μεταλλευτικές και λατομικές περιοχές που έχουν καθορισθεί σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία”. Εξ άλλου στην παρ. 4 του άρθρου 6 του ν. 3325/2005 (“Ίδρυση και λειτουργία βιομηχανικών και βιοτεχνικών εγκαταστάσεων στο πλαίσιο της αειφόρου ανάπτυξης - ΦΕΚ 68 Α), όπως ίσχυε κατά την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης, ορίζεται ότι: “Δεν απαιτείται άδεια εγκατάστασης για δραστηριότητες που εγκαθίστανται στις Βιομηχανικές Περιοχές”. Από τον συνδυασμό των διατάξεων αυτών ερμηνευομένων ενόψει των επιταγών του άρθρου 24 του Συντάγματος προκύπτουν τα ακόλουθα: Η εγκατάσταση βιομηχανικής ή βιοτεχνικής επιχείρησης είναι επιτρεπτή μόνο σε ειδικώς εκ των προτέρων καθορισμένες πε-

ριοχές και όχι σε όσες περιοχές απλώς και μόνο δεν απαγορεύεται ρητά η συγκεκριμένη χρήση. Ειδικότερα, η εγκατάσταση αυτή, που από τη φύση της επάγεται οχλήσεις και για τις οικιστικές περιοχές και για το περιβάλλον, είναι επιτρεπτή, ενόψει των ορισμών των άρθρων 24 παρ. 2 και 106 παρ. 1 του Συντάγματος, μόνο σε περιοχές που εκ των προτέρων και με βάση νόμιμα κριτήρια έχουν καθορισθεί ως περιοχές, προοριζόμενες για την ανάπτυξη της δραστηριότητας αυτής. Τα κριτήρια αυτά πρέπει να ανάγονται τόσο στην ανάγκη αναπτύξεως της παραγωγικής αυτής δραστηριότητας, όσο και στην ανάγκη προστασίας του φυσικού, οικιστικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος, ούτως ώστε η ανάπτυξη που επιδιώκεται με την εγκατάσταση της επιχειρηματικής μονάδος να παραμένει στο πλαίσιο της αρχής της αειφορίας. Εφόσον το ζήτημα του τρόπου ασκήσεως της σχετικής δραστηριότητας δεν γίνεται με εγκεκριμένο ρυθμιστικό ή χωροταξικό ή πολεοδομικό σχέδιο ή με Ζ.Ο.Ε. ή με την πρόβλεψη βιομηχανικής ή βιοτεχνικής ζώνης, η εγκατάσταση βιομηχανιών επιτρέπεται, κατά την έννοια των ανωτέρω διατάξεων, σε περιοχές οργανωμένης ανάπτυξης παραγωγικών δραστηριοτήτων, (Π.Ο.Α.Π.Δ.) καθοριζόμενες κατά το άρθρο 24 του ν. 1650/1986, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 10 παρ. 1 του ν. 2742/1999. Σε κάθε περίπτωση, δεν είναι νόμιμη η εγκατάσταση βιομηχανίας ή βιοτεχνίας σε περιοχή που δεν έχει αναγνωρισθεί με διοικητική πράξη ως κατάλληλη για την ανάπτυξη βιομηχανικής ή βιοτεχνικής δραστηριότητας (ΣτΕ 2669/2007). Περαιτέρω, στις περιπτώσεις, στις οποίες με χωροταξικό ή ρυθμιστικό σχέδιο προβλέπονται περιοχές όπου είναι καταρχήν επιτρεπτή η άσκηση βιομηχανικής ή βιοτεχνικής δραστηριότητας, για την εγκατάσταση και λειτουργία ορισμένης μονάδας στις περιοχές αυτές, εφόσον δεν έχουν καθορισθεί βιομηχανικές ή βιοτεχνικές ζώνες ή ανάλογες περιοχές ή ζώνες αναγνωριζόμενες κατά τρόπο συγκεκριμένο, ως προοριζόμενες για τον ανωτέρω σκοπό με διοικητική πράξη, κατ' εφαρμογή των οικείων διατάξεων, απαιτείται η αξιολόγηση της καταλληλότητας της συγκεκριμένης θέσης εγκατάστασης της μονάδας κατά τη διαδι-

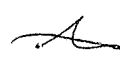
./.

κασία προεγκρίσεως χωροθετήσεως υπό την ισχύ του ν. 1650/1986, ή προκαταρκτικής περιβαλλοντικής εκτίμησης, υπό τους όρους του ν. 3010/2002 (ΣτΕ 3460/2009, πρβλ. Ολ. ΣτΕ 2466/2008, ΣτΕ 2432/2010, 2220/2007, 2951/2006 7μ., 4002/2004). Εξάλλου, κατά την έννοια των ανωτέρω διατάξεων του ν. 3010/2002, σε συνδυασμό με αυτές του ν. 3325/2005, ερμηνευόμενες υπό το φως της αρχής της βιώσιμης ανάπτυξης, η τήρηση της διαδικασίας προκαταρκτικής περιβαλλοντικής εκτίμησης και αξιολόγησης (Π.Π.Ε.Α.) αποτελεί ουσιώδη τύπο της διαδικασίας έγκρισης περιβαλλοντικών όρων, η οποία μπορεί να παραλείπεται σε περιπτώσεις εκσυγχρονισμού ή επέκτασης υφιστάμενης εγκατάστασης συγκεκριμένης βιομηχανικής μονάδας, εφόσον η προϋφιστάμενη εγκατάσταση λειτουργεί νόμιμα βάσει σχετικών αδειών και με την προϋπόθεση ότι ο εκσυγχρονισμός ή η επέκταση δεν συνεπάγονται ουσιαστική διαφοροποίηση σε σχέση με τις επιπτώσεις στο περιβάλλον. Επιπροσθέτως, σύμφωνα με τις ίδιες διατάξεις, προκειμένου περί έργων ή δραστηριοτήτων, που προβλέπονται, μεταξύ άλλων, από εγκεκριμένο χωροταξικό ή πολεοδομικό ή ρυθμιστικό σχέδιο, δεν απαιτείται μεν προκαταρκτική περιβαλλοντική εκτίμηση ούτε Προμελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων, επιβάλλεται, όμως, και σ' αυτή την περίπτωση, η τήρηση, κατά τα λοιπά, της διαδικασίας περιβαλλοντικής αδειοδότησεως, δηλαδή η εκπόνηση, αξιολόγηση και δημοσίευση Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων, κατά την οποία εξετάζεται και η καταλληλότητα από γενικότερη περιβαλλοντική άποψη της θέσης του έργου, που έχει καθορισθεί με χωροταξικά και πολεοδομικά κριτήρια (Ολ. ΣτΕ 2636/2009). Τέλος, ως εκ του σκοπού στον οποίο αποβλέπει η ΠΠΕΑ, δεν απαιτείται, κατ' εξαίρεση, ΠΠΕΑ, εφ' όσον, λόγω της φύσεως του έργου ή της δραστηριότητας, δεν καταλείπεται ευχέρεια επιλογής της θέσης όπου πρόκειται να εκτελεσθεί το προγραμματισθέν έργο ή να πραγματοποιηθεί η προγραμματισθείσα δραστηριότητα (πρβλ. Ολ. ΣτΕ 2512/2002, 1495/2002) ή δεν υφίσταται, κατ' αρχήν, υποχρέωση έρευνας για την επιλογή της θέσης (πρβλ. ΣτΕ 970/2007 7μ.). Στις εξαιρετικές αυτές περι-

πτώσεις, με τη συντασσόμενη Μ.Π.Ε. εκτιμώνται οι συνέπειες που επέρχονται στο περιβάλλον της περιοχής και μετά από στάθμισή τους κρίνεται αν είναι ενδεδειγμένη η εκτέλεση του έργου ή η πραγματοποίηση της δραστηριότητας και κάτω από ποιες προϋποθέσεις (πρβλ. Ολ. ΣτΕ 2512/2002, 1495/2002, ΣτΕ 970/2007 7μ.).

15. Επειδή, ο νομοθέτης, κατ' εφαρμογή των ως άνω αρχών που απορρέουν από το άρθρο 24 του Συντάγματος, κατήρτισε ρυθμιστικό σχέδιο και πρόγραμμα προστασίας του περιβάλλοντος, το οποίο περιελήφθη στον ν. 1515/1985 «Ρυθμιστικό σχέδιο και πρόγραμμα προστασίας περιβάλλοντος της ευρύτερης περιοχής της Αθήνας» (Α' 18), με στόχους, μεταξύ των άλλων, την οικολογική ανασυγκρότηση των Αθηνών και τον περιορισμό της ρυπάνσεως των στοιχείων του περιβάλλοντος (άρθρο 2 εδ. α' και δ'). Σύμφωνα με τον ίδιο νόμο, οι στόχοι αυτοί θα επιτευχθούν ειδικότερα με την «ανάσχεση της διόγκωσης των οικονομικών δραστηριοτήτων στην πρωτεύουσα με λήψη όλων των αναγκαίων μέτρων για τον αναπροσανατολισμό των δημόσιων και ιδιωτικών επενδύσεων στην περιφέρεια της χώρας κατά προτεραιότητα» (άρθρο 3 παρ. 2 εδ. β'), με την «βελτίωση του περιβάλλοντος και της ποιότητας ζωής με βελτίωση της λειτουργίας της πόλης, ανακατανομή λειτουργιών και δραστηριοτήτων, ενίσχυση του συστήματος μαζικών μεταφορών, απομάκρυνση οχληρών εγκαταστάσεων και λειτουργιών από τις περιοχές κατοικίας» (άρθρο 3 παρ. 3 εδ. γ'), καθώς και με σειρά άλλων μέτρων. Περαιτέρω, ο νόμος αυτός, στο άρθρο 15 παρ. 2.3., περιέχει πρόβλεψη για τη λήψη μέτρων με σκοπό τον έλεγχο των χρήσεων γης και ειδικότερα, μεταξύ άλλων, την «οργάνωση νέων βιομηχανικών και βιοτεχνικών πάρκων σε ικανή απόσταση από περιοχές κατοικίας, για συγκέντρωση ομοειδών οχληρών κλάδων της μεταποίησης, όπως των χυτηρίων, των κεραμοποιείων, των σιδηροβιοτεχνιών, των ασφαλικών, των βυρσοδεψείων, των επιμεταλλωτηρίων, των ναυπηγοεπισκευαστικών μονάδων που είναι διάσπαρτα στην έκταση του πολεοδομικού συγκροτήματος». Περαιτέρω, με το άρθρο μόνο της 21727/25.5.

./.

2005 απόφασης του Υπουργού ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. (Δ' 627), εγκρίθηκε η τροποποίηση του Γενικού Πολεοδομικού Σχεδίου (Γ.Π.Σ.) του Δήμου Ελευσίνας Αττικής με την επέκταση των ορίων του ΓΠΣ για την ένταξη εντός αυτών περιοχών προ πολεοδόμηση, περιοχών που δεν πρόκειται να πολεοδομηθούν και περιοχών ειδικών χρήσεων και ειδικότερα: «Α. Την επέκταση των ορίων του πολεοδομικού σχεδίου για την ένταξη εντός αυτών περιοχών προς πολεοδόμηση. α) ... δ) Των περιοχών που βρίσκονται οι εγκαταστάσεις ΠΕΤΡΟΛΑ, ΕΛΑΝΗ, ΧΑΛΥΒΟΥΡΓΙΚΗ, και ΝΑΥΠΗΓΕΙΑ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ για την ένταξη εντός αυτών ζώνης Βιομηχανίας - Βιοτεχνίας (ΒΙΠΕ) με μέσο συντελεστή δόμησης 1,2» ε) ... Β. Την τροποποίηση των χρήσεων γης και τον καθορισμό νέων στις πολεοδομημένες και προς πολεοδόμηση περιοχές, όπως φαίνεται στο χάρτη Π.1 και ειδικότερα ... Τον καθορισμό χρήσεων οχλούσας βιομηχανίας - βιοτεχνίας (ΒΙΠΕ), όπως προσδιορίζεται από το άρθρο 6» του Π.Δ. της 23ης.2.1987, Δ' 166 «στις περιοχές όπου βρίσκονται οι εγκαταστάσεις ΠΕΤΡΟΛΑ, ΕΛΑΝΗ, ΧΑΛΥΒΟΥΡΓΙΚΗ, και ΝΑΥΠΗΓΕΙΑ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ».

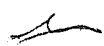
16. Επειδή, από τα προεκτεθέντα προκύπτει, κατ' αρχάς, ότι το Ρυθμιστικό Σχέδιο Αθηνών ούτε αποκλείει αλλά ούτε και προβλέπει την εγκατάσταση σταθμού παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας στην επίμαχη περιοχή. Η περιοχή, όμως, αυτή ρητώς χαρακτηρίσθηκε, κατά τα παρατεθέντα στην προηγούμενη σκέψη, και μάλιστα με τρόπο πλήρως εξειδικευμένο και εντοπισμένο ("στις περιοχές όπου βρίσκονται οι εγκαταστάσεις ΧΑΛΥΒΟΥΡΓΙΚΗ ...") ως περιοχή χρήσεων οχλούσας βιομηχανίας - βιοτεχνίας (ΒΙΠΕ) με την απόφαση υπ' αριθ. 21727/25.5.2005 του Υπουργού ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. περί τροποποιήσεως του Γενικού Πολεοδομικού Σχεδίου Ελευσίνας. Ενόψει του ως άνω εξειδικευμένου και εντοπισμένου προσδιορισμού του χώρου των εγκαταστάσεων της Χαλυβουργικής ως χώρου οχλούσας βιομηχανίας, δεν καταλείπεται περαιτέρω στάδιο εξειδίκευσης της ρυθμίσεως αυτής κατά το επόμενο στάδιο του πολεοδομικού σχεδιασμού (πολεοδομική μελέτη) και, επομένως, με την ανωτέρω κανονι-

στική διάταξη καθορίζεται με τρόπο οριστικό και εντοπισμένο η άνω χρήση για τον συγκεκριμένο αυτό χώρο. Υπό τα ανωτέρω δεδομένα, η επίμαχη περιοχή έχει χωροθετηθεί ως περιοχή υποδοχής οχλούσης βιομηχανίας (άρα και σταθμού παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας) ήδη με το Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο Ελευσίνας και, επομένως, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην προπαρατεθείσα διάταξη της περιπτώσεως στ' της παρ. 6 του άρθρου 4 του ν.1650/1986, δεν ήταν αναγκαία η σύνταξη προκαταρκτικής περιβαλλοντικής εκτίμησης και αξιολόγησης προκειμένου να εκδοθεί η ήδη προσβαλλόμενη Ε.Π.Ο. Πρέπει, συνεπώς, να απορριφθεί ως αβάσιμος ο περί του αντιθέτου εξεταζόμενος λόγος ακυρώσεως.

17. Επειδή, προβάλλεται ακολούθως ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε χωρίς την προηγούμενη γνωμοδότηση του Δημοτικού Συμβουλίου της δεύτερης αιτούσας, κατά παράβαση του άρθρου 77 παρ. 1 του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων (ο οποίος κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 3463/2006, Α' 114), που ορίζει ότι «1. Προκειμένου οι κρατικές αρχές να εκδώσουν οποιαδήποτε διοικητική κανονιστική πράξη, που αφορά την προστασία του περιβάλλοντος, τα ρυθμιστικά ή χωροταξικά σχέδια και τις αποφάσεις χωροθέτησης εγκαταστάσεων και λοιπών δραστηριοτήτων, οφείλουν να ζητούν τη γνώμη των δημοτικών ή κοινοτικών συμβουλίων των Δήμων ή των Κοινοτήτων ή των διοικητικών συμβουλίων των Ενώσεων Δήμων και Κοινοτήτων, στην περιφέρεια των οποίων πρόκειται να ισχύσουν ...». Ο λόγος αυτός είναι απορριπτέος ως αβάσιμος. Και τούτο, διότι, ανεξαρτήτως του ότι η προσβαλλόμενη Ε.Π.Ο. συνιστά ατομική διοικητική πράξη, ενώ οι διατάξεις του άρθρου 77 του ΚΔΚ αναφέρονται σε διοικητικές κανονιστικές πράξεις, πάντως οι εγκρίσεις περιβαλλοντικών όρων υπόκεινται σε ειδικό νομοθετικό καθεστώς (δηλ. εν προκειμένω το ν. 1650/1986), το οποίο διέπει αποκλειστικά τη διαδικασία εκδόσεως των σχετικών διοικητικών πράξεων, για την οποία δεν εφαρμόζονται συμπληρωματικά άλλες γενικές διατάξεις.

18. Επειδή, προβάλλεται, περαιτέρω, ότι η προσβαλλόμενη ΕΠΟ

./.

είναι παράνομη, διότι στην Μ.Π.Ε. δεν συνεξετιμήθησαν οι επιπτώσεις από την κατασκευή και λειτουργία των συνοδών έργων του αγωγού που θα τροφοδοτεί τις μονάδες παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας με φυσικό αέριο και των εγκαταστάσεων (υποσταθμών) και γραμμών μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας ,κατά παράβαση της υπ' αριθμ. 122343/19.01.2004 εγκυκλίου της Γενικής Διεύθυνσης Περιβάλλοντος του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. Ανεξαρτήτως του ότι η εγκύκλιος οδηγία δεν αποτελεί δεσμευτικό για τη Διοίκηση κανόνα δικαίου (ΣτΕ 4541/2009, 838/2007, 453/2003), ο λόγος αυτός είναι απορριπτέος ως ερειδόμενος επί εσφαλμένης προϋποθέσεως, δεδομένου ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν αφορά συνοδευτικά έργα και δεν προκύπτει ούτε υποστηρίζεται από τους αιτούντες ότι κατασκευάζονται τέτοια έργα χωρίς την προηγούμενη έκδοση των απαιτούμενων αδειών και Ε.Π.Ο., και, πάντως, τυχόν κατασκευή συνοδευτικών έργων (αγωγών) υπόκειται αυτοτελώς σε καθεστώς περιβαλλοντικής αδειοδότησης. Ο δε ειδικότερος ισχυρισμός περί παραβιάσεως της προβλέψεως του Πίνακα 10 του Παραρτήματος Ι της υπ' αριθμ. Η.Π. 15393/2332/2002 (ΦΕΚ Β' 1022) Κοινής Υπουργικής Απόφασης των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, κατά την οποία «εξαιρούνται (της υποχρέωσης έκδοσης ΕΠΟ) οι αγωγοί εντός εγκαταστάσεων, οι οποίοι αξιολογούνται μαζί με τις εγκαταστάσεις», τυγχάνει επίσης απορριπτέος, διότι η διάταξη αυτή δεν έχει την έννοια ότι παρίσταται υποχρεωτική η έκδοση ΕΠΟ που να αφορά τόσο στην εγκατάσταση όσο και στον αγωγό, αλλά ότι είναι δυνατή η έκδοση ΕΠΟ για τους αγωγούς φυσικού αερίου είτε αυτοτελώς είτε από κοινού με την (κύρια) εγκατάσταση.

19. Επειδή, προβάλλεται ακολούθως ότι η προσβαλλόμενη απόφαση έχει εκδοθεί κατά παράβαση του Παραρτήματος ΙΙ της ήδη μνημονευθείσης υπ' αριθμ. Η.Π. 15393/2332/2002 Κ.Υ.Α., κατά την οποία απαιτείται ολοκληρωμένη πρόληψη και συνολική εκτίμηση των επιπτώσεων της λειτουργίας της επίμαχης εγκατάστασης στον αέρα, τα νερά και το έδαφος και μάλιστα λαμβανομένων υπόψη αθροιστικά και των επιπτώσεων στο

περιβάλλον από την άσκηση της κύριας δραστηριότητας της πρώτης παρεμβαίνουσας στον ίδιο χώρο (παραγωγή προϊόντων χάλυβα). Από το περιεχόμενο της ΕΠΟ και της Μ.Π.Ε., ωστόσο, προκύπτει ότι εκτιμήθηκαν συνολικώς οι επιπτώσεις στο περιβάλλον από την εγκατάσταση του σταθμού στη συγκεκριμένη περιοχή από την επίδικη δραστηριότητα τόσο μεμονωμένα όσο και σε συνάρτηση προς τις λοιπές οχλούσες παραγωγικές δραστηριότητες της περιοχής (Βλ. πιο πάνω σκέψη 12). Εξάλλου, δεν υπάρχει άμεση γεωγραφική γειτνίαση της επίδικης δραστηριότητας με άλλες μονάδες που επιβαρύνουν την περιοχή (ΠΕΤΡΟΛΑ, ΕΛΛ. ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ, ΕΛΑΝΗ, ΝΑΥΠΗΓΕΙΑ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ). Κατά συνέπεια, και ο λόγος αυτός είναι απορριπτέος. Εξάλλου, ο ειδικότερος ισχυρισμός περί μη αθροίσεως της δυναμικότητας των επιμέρους δραστηριοτήτων που ασκεί η πρώτη παρεμβαίνουσα με τη δυναμικότητα του σταθμού, είναι απορριπτέος. Και τούτο διότι η σημείωση 2 του Παραρτήματος II της ως άνω Κ.Υ.Α. (στην οποία ορίζεται, σε σχέση με τις οριακές τιμές δυναμικότητας επί τη βάσει των οποίων κρίνεται αν κάποιο συγκεκριμένο έργο υπόκειται ή όχι σε περιβαλλοντική αδειοδότηση, ότι "... Οι αναφερόμενες παρακάτω οριακές τιμές αναφέρονται σε δυναμικότητα. Εάν ο ίδιος φορέας λειτουργίας ασκεί πολλές παραγωγικές και μη διαδικασίες της ίδιας κατηγορίας στην αυτή εγκατάσταση ή στον ίδιο χώρο, οι δυναμικότητες αυτών αθροίζονται") έχει την έννοια ότι οι δυναμικότητες των υφισταμένων έργων και δραστηριοτήτων προστίθενται σε αυτή του νέου έργου, προκειμένου να διακριβωθεί εάν για το τελευταίο, ακόμη και αν λόγω δυναμικότητας δεν εμπίπτει καταρχήν στο Παράρτημα II, απαιτείται ολοκληρωμένη πρόληψη και συνολική εκτίμηση των επιπτώσεων του στο περιβάλλον. Εν προκειμένω, η δυναμικότητα του εν λόγω σταθμού παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας είναι 880 MWe και, ως εκ τούτου, εμπίπτει και αυτοτελώς στο πεδίο εφαρμογής του Παραρτήματος II, έλαβε δε χώρα συνολική εκτίμηση των επιπτώσεων από την κατασκευή και λειτουργία του στο περιβάλλον.

20. Επειδή, προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση έχει εκ-

./.

δοθεί κατά πλάνη περί τα πράγματα ως προς την κυριότητα του γηπέδου όπου πρόκειται να εγκατασταθεί ο σταθμός. Ο λόγος αυτός είναι απορριπτός, διότι το ζήτημα της κυριότητας του χώρου όπου πρόκειται να εγκατασταθεί και να ασκείται μία δραστηριότητα υποκείμενη σε περιβαλλοντική αδειοδότηση δεν συνιστά, κατά νόμο, προϋπόθεση για την έκδοση ΕΠΟ και λοιπών αδειών. Κατά τα λοιπά, υπό την εκδοχή ότι αμφισβητείται ευθέως η κυριότητα του γηπέδου, ο ίδιος λόγος είναι απορριπτός ως απαράδεκτος, διότι αφορά σε ζήτημα υπαγόμενο στη δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων.

21. Επειδή, προβάλλεται, ακολούθως, ότι το γήπεδο στο οποίο θα κατασκευασθεί το επίμαχο έργο δεν έχει νομίμως αδειοδοτηθεί με αποτέλεσμα να μην μπορούν να εγκριθούν νομίμως περιβαλλοντικοί όροι γι' αυτό. Προβάλλεται ειδικότερα ότι ο σταθμός παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας θα κατασκευασθεί επί εδαφικής εκτάσεως, η οποία έχει δημιουργηθεί με επιχώσεις σε θαλάσσια έκταση από τα απόβλητα (σκωρία), τα οποία προεκλήθησαν από το εργοστάσιο παραγωγής χάλυβα της παρεμβαιούσης "Χαλυβουργική Α.Ε." (που αποτελεί και την κύρια δραστηριότητα αυτής) χωρίς όμως για την έκταση αυτή να έχει εκδοθεί περιβαλλοντική αδειοδότηση, οικοδομική άδεια και άδεια διαθέσεως στερεών αποβλήτων επί τη βάση του άρθρου 8 της κοινής απόφασης των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, Υγείας και Πρόνοιας, Γεωργίας και Εμπορικής Ναυτιλίας υπ' αριθ. Η.Π. 50910/2727 ("Μέτρα και Όροι για τη Διαχείριση Στερεών Αποβλήτων. Εθνικός και Περιφερειακός Σχεδιασμός Διαχείρισης" - ΦΕΚ Β' 1909/22.12.2003). Ο λόγος, όμως, αυτός είναι απορριπτός ως αβάσιμος. Και τούτο διότι, ανεξαρτήτως του ότι δεν αποδεικνύεται ότι ο επίμαχος σταθμός θα κατασκευασθεί επί εκτάσεως με τα χαρακτηριστικά που αναφέρονται στην κρινόμενη αίτηση καθώς και ότι για τη δημιουργία εκτάσεως με προσχώσεις δεν απαιτείται οικοδομική άδεια (η οποία απαιτείται επί κτισμάτων), δεν έχει διαπιστωθεί

το παράνομο της δημιουργίας μιας τέτοιας εκτάσεως από προσχώσεις (ότι δηλαδή σχηματίσθηκε κατά παράβαση της νομοθεσίας περί προστασίας του περιβάλλοντος ή της νομοθεσίας περί διαχείρισεως των στερεών αποβλήτων), με διοικητική πράξη, η οποία θα εκώλυε την περιβαλλοντική αδειοδότηση έργου, κατασκευαζομένου επί της εκτάσεως αυτής, δεν είναι δε δυνατόν επ' ευκαιρία της παρούσης προσβαλλόμενης περιβαλλοντικής αδειοδοτήσεως να ερευνηθεί το νόμιμο ή μη της δημιουργίας της επίμαχης εκτάσεως σε σχέση με τις ανωτέρω νομοθεσίες.

22. Επειδή, προβάλλεται, περαιτέρω, ότι η προσβαλλόμενη πράξη είναι παράνομη διότι παραβιάζει την από 30.10.1974 σύμβαση μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και της παρεμβαινούσης εταιρείας «Χαλυβουργική Α.Ε.» σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 4 παρ. 6 του ν. 4171/1961 ("Περί λήψεως γενικών μέτρων δια την υποβοήθησιν της αναπτύξεως της Οικονομίας της Χώρας" - Α' 93), στην οποία ορίζεται ότι: "6. Δια της κατά το παρόν άρθρον καταρτιζομένης συμβάσεως, δύναται, κατόπιν αδείας του Υπουργού Εθνικής Αμύνης, να παραχωρήται εις τους φορείς των επενδύσεων, επ' ανταλλάγματι, περιοχή αιγιαλού ή και παραλίας μετά δικαιώματος προσχώσεως της έμπροσθεν τούτων θαλάσσης, εις καθοριζομένην έκτασιν, επί τω τέλει δημιουργίας γηπέδου, χρησιμοποιοηθησομένου διά τας ανάγκας της επιχειρήσεως". Και τούτο διότι, κατά τους ισχυρισμούς των αιτούντων, η παραχώρηση του επίμαχου γηπέδου έγινε προς την εταιρεία "Χαλυβουργική Α.Ε." μόνο για τις ανάγκες της εκ μέρους της κατασκευής χάλυβα, όχι δε και για την κατασκευή σταθμού παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας. Ο λόγος αυτός ακυρώσεως, κατά το μέρος που με αυτόν γίνεται επίκληση βλάβης συμβατικών δικαιωμάτων του Δημοσίου, προκληθέντων από παράβαση όρων συμβάσεως που αυτό έχει υπογράψει, προβάλλεται απαραδέκτως, ως εκ συμφέροντος τρίτου, ήτοι του Ελλ. Δημοσίου (ΣτΕ 3181, 3171/2009, 3862/2007, 3900/2006 κ.ά.). Σε κάθε δε περίπτωση, δεν προκύπτει η κύρωση της επίμαχης συμβάσεως δια νόμου, συνεπώς η τήρηση των διατάξεων της συμβάσεως αφ' ενός δεν

μπορεί να αποτελέσει λόγο ακυρώσεως αναγόμενο στη νομιμότητα εκτελεστής διοικητικής πράξεως (εν προκειμένω της προσβαλλόμενης Ε.Π.Ο.) και, επομένως, δεν μπορεί να γίνει ακουστός κατά την παρούσα ακυρωτική δικαιοδοσία.

23. Επειδή, προβάλλεται, ακόμη, ότι το περιεχόμενο της αποτελούσας το έρεισμα της ΕΠΟ Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων είναι ανεπαρκές, διότι δεν περιλαμβάνεται σε αυτή η κατ' άρθρο 5 παρ. 1 περ. ε' του ν. 1650/1986 εξέταση εναλλακτικών λύσεων, περιλαμβανομένης της μηδενικής, ως προς την εγκατάσταση και λειτουργία του εν λόγω σταθμού. Και ο λόγος αυτός είναι απορριπτέος, διότι από τη Μ.Π.Ε. προκύπτει ότι εκτιμήθηκαν οι εναλλακτικές λύσεις ως προς τα ανωτέρω ζητήματα. Συγκεκριμένα, το έργο εκτιμήθηκε ως χρήσιμο, διότι βρίσκεται πολύ κοντά στο σημείο μεγάλης κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας, που είναι η Αττική και αναμένεται να προσφέρει πολύ σημαντικά οφέλη στην εξισορρόπηση του ηλεκτρικού συστήματος Βορρά - Νότου και αφετέρου δίπλα στην θάλασσα και άρα μπορεί να εκμεταλλευτεί τη δυνατότητα ψύξης με θαλασσινό νερό, βελτιώνοντας την ενεργειακή του απόδοση (Μ.Π.Ε. σελ. 0-2). Με τον τρόπο αυτό αποκλείσθηκε αυτονοήτως ως μη συμφέρουσα η μηδενική λύση. Περαιτέρω, στο κεφάλαιο 5 τεχνική περιγραφή του έργου και στην παρ. 3 με τίτλο «εξέταση εναλλακτικών λύσεων» εξετάστηκαν δυο εναλλακτικές θέσεις μια ανατολικά (Α) και μια δυτικά των υφιστάμενων εγκαταστάσεων. Τελικά προκρίθηκε η θέση Α η οποία δεν γειτνιάζει άμεσα προς το στρατιωτικό αεροδρόμιο και τον αστικό ιστό, συνδέεται ευκολότερα με το Δίκτυο και διαθέτει μεγαλύτερη έκταση που διευκολύνει τις ανάγκες της δραστηριότητας. Ως προς την λειτουργία του σταθμού (παρ. 5.3.2. έως 5.3.4. Μ.Π.Ε.), εξετάστηκαν 4 εναλλακτικές λύσεις και προκρίθηκε η τελευταία που συγκεντρώνει τα περισσότερα πλεονεκτήματα αν και επιβαρύνει το έργο ως προς το κόστος υλοποίησης.

24. Επειδή, προβάλλεται, τέλος, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση έχει εκδοθεί κατά παράβαση της νομοθεσίας για την παραγωγή ηλεκτρικής

ενέργειας (ν. 2244/1994 - "Ρύθμιση θεμάτων ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και από συμβατικά καύσιμα και άλλες διατάξεις" - 168 Α'.) και δη της διάταξης του άρθρου 5 παρ. 5 εδ. β' του νόμου αυτού, η οποία έχει διατηρήσει την ισχύ αυτής και μετά το ν. 2773/99 (Α' 286) και στην οποία ορίζεται ότι: "Η εγκατάσταση σταθμών παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας επιτρέπεται σε όλη τη χώρα. Ειδικότερα, για την περιοχή της Αττικής απαγορεύεται η λειτουργία και εγκατάσταση νέων σταθμών παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας που λειτουργούν με στερεά καύσιμα, εκτός από εκείνα της βιομάζας, καθώς και σταθμών που λειτουργούν με υγρά καύσιμα με εξαίρεση τις περιπτώσεις των παραγράφων 7 και 8 του άρθρου 1 του παρόντος, εφ' όσον χρησιμοποιούνται υγρά καύσιμα". Και τούτο διότι, κατά τους ισχυρισμούς των αιτούντων, η παρεμβαίνουσα "ΧΑΛΥΒΟΥΡΓΙΚΗ Α.Ε." έχει επιλέξει το πετρέλαιο ως εναλλακτικό - εφεδρικό του φυσικού αερίου καύσιμο για την παραγωγή ηλεκτρισμού. Και ο λόγος αυτός είναι απορριπτέος ως αβάσιμος. Και τούτο διότι στην προσβαλλόμενη Ε.Π.Ο., στην παρ. 3.1.1., αναφέρεται ως καύσιμο του σταθμού το φυσικό αέριο, και μόνο σε άλλες εγκαταστάσεις εντός του γηπέδου, κατά την έννοια της παρ. 3.1.2. μπορεί να καταναλώνεται ντήζελ κίνησης. Στην δε παρ. 6.1.1. της Ε.Π.Ο. ορίζεται ότι ο σταθμός επιτρέπεται να καταναλώνει φυσικό αέριο απευθείας από κεντρικό αγωγό. Συνεπώς, η δυνατότητα χρήσης πετρελαίου ντήζελ δεν αναφέρεται στον σταθμό παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, αλλά μόνο σε δευτερεύουσες υποστηρικτικές λειτουργίες της μονάδας, η δυνατότητα δε αυτή δεν προσκρούει στην προαναφερθείσα διάταξη.

Δ ι ά τ α ύ τ α

Απορρίπτει την παρέμβαση της εταιρείας "ΔΕΗ ΑΕ".

Απορρίπτει την αίτηση.

Δέχεται την παρέμβαση της εταιρείας "ΧΑΛΥΒΟΥΡΓΙΚΗ Α.Ε.".

Διατάσσει την απόδοση του αχρεωστήτως καταβληθέντος παραβόλου.

./.

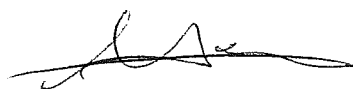
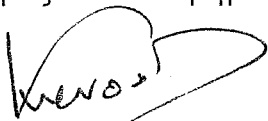

Επιβάλλει στους αιτούντες την δικαστική δαπάνη της παρεμβαίνουσας "ΧΑΛΥΒΟΥΡΓΙΚΗ Α.Ε.", η οποία ανέρχεται στο ποσόν των εξακοσίων σαράντα (640) ευρώ, και την δικαστική δαπάνη του Δημοσίου, η οποία ανέρχεται στο ποσόν των τετρακοσίων εξήντα (460) ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα την 21^η Νοεμβρίου 2011 και στις 23 Ιανουαρίου 2012

Ο Πρόεδρος του Ε' Τμήματος

Η Γραμματέας

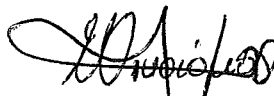
Κ. Μενουδάκος

Ειρ. Δασκαλάκη

και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση την 1^η Δεκεμβρίου 2014.

Η Πρόεδρος του Ε' Τμήματος

Η Γραμματέας

Αγγ. Θεοφιλοπούλου

Ε. Οικονόμου

Θεωρήθηκε
2.3.2015

